

РЕШЕНИЕ

№ 34552

гр. София, 22.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 09.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **5823** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 147, ал. 2 във връзка с чл. 16 от АПК.

Образувано е по протест на прокурор Х. Х. от СГП, с искане за прогласяване на нищожността на СУМПС №[ЕИК]/03.06.2024г на СДВР отдел „Пътна полиция“ на името на М. А. С. М., роден в С., ЛНЧ [ЕГН], с посочен адрес в [населено място] ж.к Т. № 60 вх.Б ап.65 ет.4. Излагат се съображения, че горепосоченото свидетелство за правоуправление на чуждия гражданин е издадено в противоречие с материално правните норми. Конкретизира се, че в отдел „Икономически“ при СГП е образувано ДП № 158/2024 по описа на ГДНП, пр. пр № 16805 /2024г по описа на СГП за престъпление по чл.321 ал.3 т.2 от НК, ведно с експертни справки за 101 бр.чужди граждани,за които е установено, че се издават СУМПС с невярно съдържание. Изтъкват се,съществени нарушения на разпоредбите на НАРЕДБА № I-157 от 1.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина (в приложимата редакция – преди изм. ДВ бр. 65 от 2024г.), като е допуснато издаване на българско СУМПС въз основа на представено чуждестранно свидетелство за управление на МПС,за което впоследствие е установено, че е неистинско.

В съдебно заседание се явява прокурор В., който поддържа протеста, като излага доводи за неговата основателност.

Ответникът – Началникът на отдел "Пътна полиция" при СДВР,чрез юриск. П., моли да се уважи протеста.

Заинтересованата страна – М. А. С. М., редовно призован,при условията на чл.18а ал.9 от АПК в съдебно заседание, не се явява и не са представлява.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните поделото доказателства, намира за

установено следното от фактическа страна:

М. А. С. М. , притежаващ лична карта №[ЕИК] , издадена на 02.05.2024 г. / без да е посочен номер на разрешението за пребиваване/ , е подал заявление вх. № 16165 /2024г за преиздаване на чуждестранно свидетелство за управление на МПС и издаване на еквивалентно такова. Към заявлението са приложени декларация за обичайно пребиваване, заявление-декларация, че притежава СУМПС издадено от Република И., Удостоверение за здравословно състояние, документ за платена ДТ за издаване на документа. Представено е СУМПС образец Република И. - D02453617 с дата на издаване 03.02.2022 г.

С оглед подаденото заявление и представените документи е издадено българско СУМПС № [ЕИК]/03.06.2024г на СДВР отдел „Пътна полиция“ .

По повод постъпили материали от отдел "Икономически" при СГП по образувано досъдебно производство № 158/2024 г. по описа на ГДНП, пр. пр. № 16805/2024 г. по описа на СГП, в което се съдържали данни, че на 101 чужди граждани, между които и на М. А. С. М. са издадени СУМПС с невярно съдържание, е извършена проверка.

На 31.07.2024 г. по досъдебното производство е издадена Експертна справка № 141/2024 г. от вещо лице за извършено технико-документално изследване, в заключението на която е посочено, че представеното за изследване СУМПС издадено от Република И. с - D02310570 с дата на издаване 09.06.2022 г., валиден до 08.06.2032 г. на името на М. А. С. М. е изцяло неистински документ.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Протестът е допустим - подаден е при упражняване правомощията на прокуратурата по чл. 16, ал. 1, т. 1 АПК, срещу волеизявление на административен орган за издаване на СУМПС - индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 3 АПК, с искане за обявяване на неговата нищожност, което съгласно чл. 149, ал. 5 АПК не е ограничено във времето.

Разгледан по същество, протестът е основателен.

Доколкото в специалните закони и в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен.

Наведените от протестиращия прокурор основания за нищожност на административния акт са, че българското СУМПС е издадено при тежко нарушение на императивните норми на действащото право.

Компетентността на органа, който следва да извърши издаването на документ като процесния - СУМПС се определя от обичайното пребиваване на притежателя, съгласно чл. 11, § 5 от Директива 2006/126 на ЕП и Съвета. Съгласно чл. 12 от Директива 2006/126/ЕО "обичайно пребиваване" по смисъла на директивата, означава мястото, където дадено лице обикновено живее, тоест повече от 185 дни през календарна година, поради лични или трудови връзки, или ако лицето няма трудови връзки, поради лични връзки, които сочат тясна обвързаност на лицето с мястото, където то живее.

Между страните не е спорно, че М. А. С. М. има обичайно пребиваване на територията на Република България, а и твърдения в обратната посока не са застъпени в протеста, поради което съдът приема, че българските национални власти и в частност началникът на О"ПП – СДВР е компетентен да се произнесе по искането за преиздаване на СУМПС.

Правната уредба на процедурата за издаване респ. подмяна на свидетелство за управление на

моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина е уреден в Наредба № I-157 от 1 октомври 2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина (в приложимата редакция – преди изм. ДВ бр. 65 от 2024г.)

В разпоредбата на чл. 12 от горепосочената НАРЕДБА са предвидени хипотезите, при които е допустимо издаване на свидетелство за управление на МПС, а именно :

1. първоначално придобиване правоспособност за управление на МПС от определена категория;
2. придобиване на правоспособност за управление на МПС от нова категория;
3. възстановяване на правоспособност поради отнемане на контролните точки;
4. подмяна на стар образец свидетелство за управление с нов;
5. подмяна поради изтичане срока на валидност;
6. подмяна поради промяна в данните на водача;
7. издаване на дубликат;
8. подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление;
9. (нова - ДВ, бр. 18 от 2013 г., в сила от 22.02.2013 г.) подмяна при възстановяване на правоспособност поради отказ от категории.

Правилата за признаване и подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление на МПС са уредени по подробно в нормата на чл. 17 от Наредбата. Разпоредбата на чл.17, ал. 2 регламентира, че подмяната на свидетелството по ал. 1, т. 1 и 2 / какъвто е настоящия случай/ се извършва въз основа на представено чуждестранно свидетелство за управление на МПС и документите по чл. 13, ал. 1, т. 1, 3, 4, 6 и 7.

Предвид установеното по делото , съдът констатира ,че волеизявлението на началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР за издаване на свидетелство за правоуправление на М./03.06.2024г на СДВР отдел „Пътна полиция“ на името на М. А. С. М. ,роден в С. , ЛНЧ [ЕГН] е направено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, но при пълна липса на предпоставките, визириани в хипотезата на приложимата материалноправната норма, а именно на тези в чл. 17, ал.2 от Наредбата. Установеното по делото обстоятелство, че ползваното чуждестранно свидетелство е било неистинско, следва да се приравни на пълна липса на условията за признаване и подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление на МПС с българско такова. Липсата на валидно чуждестранно свидетелство е толкова съществено нарушение на законовите изисквания за валидност на оспорения акт, че прави оспореното волеизявление на началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР нищожно. Предвид изложеното ,съдът приема ,че потестът е основателен и следва да се уважи.

Разноски по делото не са претендирани.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО Свидетелство за управление на МПС №[ЕИК]/03.06.2024г ,издадено от СДВР отдел „Пътна полиция“ на името на М. А. С. М. ,роден в С. , ЛНЧ [ЕГН] , с посочен адрес в [населено място] ж.к Т. № 60 вх.Б ап.65ет.4 , по протест на прокурор при СГП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:

